

Wtorek 6 wrzesień 2005

P6_TC2-COD(2003)0107

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 6 września 2005 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2005.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno — Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komunikat Komisji zatytułowany „Bezpieczne prowadzenie działalności górniczej: następstwa ostatnich wypadków górniczych” stwierdza, że jednym z jego działań priorytetowych jest inicjatywa uregulowania gospodarki odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego. Działanie to stanowi uzupełnienie inicjatyw zgodnie z dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r. zmieniającą dyrektywę Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi ⁽⁴⁾ oraz związanych z opracowaniem dokumentu na temat najlepszych dostępnych technik obejmujących gospodarowanie skałą płonną oraz odpadami przerobczymi pochodzącymi z działalności górniczej, zgodnie z dyrektywą Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽⁵⁾.
- (2) Parlament Europejski w rezolucji z dnia 5 lipca 2001 r. ⁽⁶⁾ dotyczącej tego komunikatu zdecydowanie poparł potrzebę przyjęcia dyrektywy w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu wydobywczego.
- (3) Celem decyzji nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającej szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽⁷⁾ w odniesieniu do odpadów, które są nadal wytwarzane, jest zmniejszenie poziomu ich niebezpieczeństwa oraz zapewnienie, że stanowią one możliwie najmniejsze zagrożenie, promowanie ich odzyskiwania, a w szczególności recyklingu, zminimalizowanie ilości odpadów do usunięcia i ich usuwanie w bezpieczny sposób, a w stosunku do odpadów przeznaczonych do usunięcia zapewnienie, aby były one przetwarzane tak blisko ich miejsca wytworzenia jak to możliwe, w stopniu, który nie prowadzi do zmniejszenia skuteczności operacji przetwarzania odpadów. Decyzja nr 1600/2002/WE zaleca również, jako działanie priorytetowe w odniesieniu do wypadków i katastrof, wypracowanie środków mających pomóc w zapobieganiu ryzyka poważnych wypadków, ze szczególnym uwzględnieniem tych wynikających z górnictwa oraz opracowanie środków dotyczących odpadów górniczych. Decyzja nr 1600/2002/WE zaleca również, jako działanie priorytetowe, promowanie zrównoważonego zarządzania przemysłem wydobywczym, mającego na względzie zmniejszanie jego wpływu na środowisko naturalne.
- (4) Zgodnie z celami wspólnotowej polityki ochrony środowiska, należy ustalić minimalne wymagania w celu zapobiegania lub zmniejszania w możliwie najszerszym zakresie, wszelkim niekorzystnym skutkom dla środowiska lub dla zdrowia ludzkiego, spowodowanych gospodarowaniem odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego, takimi jak: odpady przerobcze (tzn. odpady w formie stałej lub szlamu, które pozostają po prowadzonej różnymi technologiami przeróbce surowców mineralnych), skała płonna i nadkład (tzn. materiał usuwany w czasie poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalni, w tym w przedprodukcyjnej fazie przygotowawczej), oraz warstwa uprawna gleby (tzn. górna warstwa gruntu), pod warunkiem, że stanowią one odpady zgodnie z dyrektywą Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 30.3.2004, str. 35.

⁽²⁾ Dz.U. C 109 z 30.4.2004, str. 33.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 634), wspólne stanowisko Rady z 12 kwietnia 2005 (Dz.U. C 172 E z 12.7.2005, str. 1) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z 6 września 2005.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 97.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. C 65 E z 14.3.2002, str. 382.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

Wtorek 6 wrzesień 2005

- (5) Zgodnie z pkt 24 Planu działań w sprawie zrównoważonego rozwoju przyjętego w Johannesburgu w ramach Narodów Zjednoczonych na Światowym Szczycie na temat Zrównoważonego Rozwoju w 2002 roku, należy chronić bazę zasobów naturalnych będących podstawą rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zmienić obecny trend degradacji zasobów naturalnych poprzez zarządzanie bazą zasobów naturalnych w sposób zrównoważony i zintegrowany.
- (6) Stosownie do tego, niniejsza dyrektywa powinna obejmować gospodarowanie odpadami z lądowego przemysłu wydobywczego, to znaczy odpadami pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania (z uwzględnieniem przedprodukcyjnej fazy przygotowawczej), przetwarzania oraz magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej. Jednakże, takie gospodarowanie powinno odzwierciedlać zasady i priorytety określone w dyrektywie 75/442/EWG, która, zgodnie z jej art. 2 ust. 1 lit. b) pkt ii), jest nadal stosowana w odniesieniu do wszelkich aspektów gospodarowania odpadami z przemysłu wydobywczego, które nie są objęte niniejszą dyrektywą.
- (7) W celu uniknięcia powtarzających się i nieproporcjonalnych wymogów administracyjnych, zakres niniejszej dyrektywy powinien być ograniczony do tych szczególnych działań, które uznawane są za priorytetowe dla osiągnięcia jej celów.
- (8) Stosownie do tego, przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny mieć zastosowania do tych strumieni odpadów, które, chociaż powstały w trakcie wydobywania lub przeróbki surowców mineralnych, nie są bezpośrednio związane z procesami wydobywania lub przeróbki, np.: odpady spożywcze, oleje odpadowe, złomowane pojazdy, zużyte baterie i akumulatory. Gospodarowanie takimi odpadami powinno podlegać przepisom dyrektywy 75/442/EWG lub dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽¹⁾, lub wszelkim innym właściwym przepisom wspólnotowym, tak jak ma to miejsce w przypadku odpadów powstałych na terenie poszukiwania, wydobywania lub przetwarzania, które przetransportowano do miejsca nie będącego obiektem unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu niniejszej dyrektywy.
- (9) Niniejsza dyrektywa nie powinna również mieć zastosowania do odpadów pochodzących z morskiego poszukiwania, wydobywania i przeróbki surowców mineralnych, ani do wtlaczania wody i powtórnego wtlaczania wypompowanych wód podziemnych, podczas gdy odpady obojętne, odpady inne niż niebezpieczne wytworzone w czasie prac poszukiwawczych, niezanieczyszczona gleba oraz odpady pochodzące z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu powinny być objęte jedynie niektórymi wymaganiami z powodu ich niższego ryzyka dla środowiska. W odniesieniu do odpadów innych niż odpady niebezpieczne i obojętne, Państwa Członkowskie mogą obniżyć lub znieść niektóre wymagania. Takie wyłączenia nie powinny mieć jednak zastosowania do obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A.
- (10) Ponadto, pomimo tego, że niniejsza dyrektywa obejmuje gospodarowanie odpadami z przemysłu wydobywczego, które mogą być radioaktywne, nie powinna ona obejmować tych aspektów, które są typowe dla **radioaktywności**.
- (11) W celu pozostania wiernym zasadom i priorytetom określonym w dyrektywie 75/442/EWG, szczególnie w jej art. 3 i 4, Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że operatorzy zaangażowani w przemysł wydobywczy podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapobiegania lub zmniejszania, w możliwie najszerszym zakresie, wszelkich negatywnych skutków, rzeczywistych lub potencjalnych, dla środowiska lub zdrowia ludzkiego, które są spowodowane gospodarowaniem odpadami z przemysłu wydobywczego.
- (12) Środki te powinny być oparte, między innymi, na koncepcji najlepszych dostępnych technik określonej w dyrektywie 96/61/WE, a w przypadku, gdy takie techniki są stosowane, Państwa Członkowskie ustalą sposób, w jaki właściwości techniczne obiektu unieszkodliwiania odpadów, jego usytuowanie geograficzne oraz lokalne warunki środowiskowe mogą, tam gdzie to odpowiednie, być wzięte pod uwagę.
- (13) Państwa Członkowskie powinny zapewnić sporządzanie przez operatorów działających w przemyśle wydobywczym odpowiednich planów gospodarowania odpadami dla **zapobiegania powstawaniu**, przeróbki, odzysku i unieszkodliwiania odpadów wydobywczych. Plany takie powinny być skonstruowane w taki sposób, aby zapewnić odpowiednie planowanie opcji gospodarowania odpadami, mając na względzie zminimalizowanie wytwarzania odpadów i ich szkodliwości oraz zachęcanie do odzyskiwania odpadów. Ponadto, odpady z przemysłu wydobywczego powinny być charakteryzowane według kryterium ich składu tak, aby zapewnić, w możliwie najszerszym zakresie, że takie odpady wchodzi w reakcje tylko w dający się przewidzieć sposób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

Wtorek 6 wrzesień 2005

- (14) W celu zmniejszenia ryzyka wypadków oraz zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że każdy operator obiektu unieszkodliwiania odpadów kategorii A przyjmuje i stosuje politykę przeciwdziałania poważnym wypadkom w odniesieniu do odpadów. W odniesieniu do środków zapobiegawczych, powinna ona obejmować zapewnienie systemu zarządzania bezpieczeństwem, planów awaryjnych do wykorzystania w razie wypadków oraz rozpowszechnienie informacji na temat bezpieczeństwa wśród osób, które mogą zostać dotknięte poważnym wypadkiem. W razie wypadku, operatorzy powinni mieć obowiązek dostarczenia właściwym organom wszelkich odpowiednich informacji niezbędnych do ograniczenia rzeczywistych i potencjalnych szkód w środowisku naturalnym. Te szczególne wymagania nie powinny mieć zastosowania do obiektów unieszkodliwiania odpadów z przemysłu wydobywczego, które są objęte dyrektywą 96/82/WE.
- (15) Obiekt unieszkodliwiania odpadów nie powinien być zaklasyfikowany do kategorii A wyłącznie na podstawie ryzyka związanego z bezpieczeństwem i ochroną zdrowia pracowników w przemyśle wydobywczym, objętych innymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności dyrektywami 92/91/EWG ⁽¹⁾ i 92/104/EWG ⁽²⁾.
- (16) Ze względu na szczególnie charakter gospodarowania odpadami z przemysłu wydobywczego, należy wprowadzić szczególne procedury składania wniosków i udzielania zezwoleń w odniesieniu do obiektów unieszkodliwiania odpadów wykorzystywanych do przyjmowania takich odpadów. Dodatkowo, Państwa Członkowskie powinny podjąć niezbędne środki w celu zapewnienia, że właściwe organy okresowo poddają warunki zezwolenia ponownemu rozpatrzeniu oraz, w miarę potrzeby, aktualizacji.
- (17) Państwa Członkowskie powinny mieć obowiązek zapewnienia, że zgodnie z Konwencją ONZ/EKG o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska z dnia 25 czerwca 1998 r. (Konwencja z Aarhus), społeczeństwo jest informowane o złożeniu wniosku o zezwolenie na gospodarowanie odpadami, a zainteresowana społeczność jest konsultowana przed udzieleniem zezwolenia na gospodarowanie odpadami.
- (18) Należy w jasny sposób określić wymagania, które powinien spełniać obiekt unieszkodliwiania odpadów służący przemysłowi wydobywczemu w zakresie lokalizacji, zarządzania, kontroli, zamknięcia oraz środków zapobiegawczych i ochronnych, które podejmuje się w przypadku jakiegokolwiek zagrożenia dla środowiska w perspektywie krótko- i długoterminowej, a w szczególności w przypadku zanieczyszczenia wód podziemnych poprzez przenikanie odcieku do gleby.
- (19) Należy w jasny sposób zdefiniować obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A dla odpadów z przemysłu wydobywczego, biorąc pod uwagę możliwe skutki jakiegokolwiek zanieczyszczenia, będącego efektem działalności takiego obiektu lub wypadku, w wyniku którego odpady wydostaną się z takiego obiektu.
- (20) Odpady umieszczane z powrotem w wyrobiskach poeksploatacyjnych w celu rekultywacji lub w celach technologicznych związanych z procesem wydobywczym minerałów, takich jak budowanie lub utrzymywanie w wyrobiskach środków dostępu dla maszyn, ramp przewozowych, przegród, barier zabezpieczających lub obwałowań, powinny również podlegać pewnym wymaganiom w celu ochrony wód powierzchniowych lub podziemnych, zabezpieczenia stabilności takich odpadów oraz zapewnienia odpowiedniego monitorowania po zaprzestaniu takich czynności. Stosownie do tego, takie odpady nie powinny podlegać wymogom niniejszej dyrektywy, które odnoszą się wyłącznie do „obiektów unieszkodliwiania odpadów”, z wyjątkiem wymogów określonych w przepisie szczególnym dotyczącym wyrobisk poeksploatacyjnych.
- (21) Mając na względzie zapewnienie właściwej konstrukcji i utrzymania obiektów unieszkodliwiania odpadów z przemysłu wydobywczego, Państwa Członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia, że projekt, lokalizacja i zarządzanie takimi obiektami są wykonywane przez osoby posiadające odpowiednie kompetencje techniczne. Należy zapewnić, że szkolenia i wiedza uzyskana przez operatorów i personel zapewniają im niezbędne umiejętności. Ponadto, właściwe organy powinny upewnić się, że operatorzy stosują odpowiednie zasady dotyczące budowy i utrzymania nowego obiektu unieszkodliwiania odpadów lub każdego rozszerzenia, lub zmiany istniejącego obiektu unieszkodliwiania odpadów, w tym w fazie poeksploatacyjnej.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/91/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (jedenasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 348 z 28.11.1992, str. 9).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/104/EWG z 3 grudnia 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie poprawy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników odkrywkowego i podziemnego przemysłu wydobywczego (dwunasta dyrektywa szczegółowa w znaczeniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 404 z 31.12.1992, str. 10).

Wtorek 6 wrzesień 2005

- (22) Należy ustanowić procedury monitorowania obiektów unieszkodliwiania odpadów w czasie ich eksploatacji i nadzoru poeksploatacyjnego. Należy określić czas monitorowania i kontroli obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A po ich zamknięciu, proporcjonalnie do ryzyka wywołanego przez dany obiekt unieszkodliwiania odpadów w sposób podobny do tego, który jest wymagany dyrektywą 1999/31/WE.
- (23) Należy określić, kiedy i w jaki sposób obiekt unieszkodliwiania odpadów z przemysłu wydobywczego powinien zostać zamknięty, oraz wyznaczyć obowiązki i zakres odpowiedzialności operatora w fazie poeksploatacyjnej.
- (24) Państwa Członkowskie powinny wymagać od operatorów działających w przemyśle wydobywczym stosowania kontroli monitorowania i zarządzania w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu wody i gleby oraz w celu zidentyfikowania niekorzystnych skutków, które ich obiekt unieszkodliwiania odpadów może mieć dla środowiska lub zdrowia ludzkiego. Dodatkowo, w celu zmniejszenia do minimum zanieczyszczenia wody, zrzut odpadów do wszelkich odbiorników wody powinien być **zakazany, chyba że zostanie uprzednio wykazane, iż jest on** zgodny z dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽¹⁾. Ponadto, stężenie cyjanku i związków cyjanku w stawach osadowych odpadów przerobczyczych, mając na względzie ich szkodliwe i toksyczne skutki, powinno być zmniejszone do najniższych możliwych poziomów przy wykorzystaniu najlepszych dostępnych technik. Maksymalne progi stężenia powinny zostać odpowiednio ustalone i, w każdym przypadku, powinny odpowiadać szczególnym wymaganiom niniejszej dyrektywy w celu przeciwdziałania takim skutkom.
- (25) Operator obiektu unieszkodliwiania odpadów z przemysłu wydobywczego powinien mieć obowiązek złożenia gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z procedurami, o których zdecydują Państwa Członkowskie, zapewniając, że wszystkie obowiązki wynikające z zezwolenia zostaną spełnione, w tym obowiązki związane z zamknięciem miejsca prowadzenia działalności i jego fazą poeksploatacyjną. Gwarancja finansowa powinna wystarczać na pokrycie kosztów rekultywacji **terenu, na który wywiera wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów**, przez odpowiednio wykwalifikowaną i niezależną osobę trzecią. Konieczne jest także, aby taka gwarancja została złożona przed rozpoczęciem składowania odpadów w obiekcie unieszkodliwiania odpadów i była okresowo aktualizowana. Dodatkowo, zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” oraz z dyrektywą 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu⁽²⁾, istotne jest wyjaśnienie, że operator obiektu unieszkodliwiania odpadów z przemysłu wydobywczego ponosi właściwą odpowiedzialność za szkody wyrządzone środowisku spowodowane jego działaniem lub za bezpośrednie zagrożenie wystąpienia takiej szkody.
- (26) W przypadku działalności obiektów unieszkodliwiania odpadów z przemysłu wydobywczego, która może mieć poważne niekorzystne skutki transgraniczne dla środowiska oraz wszelkie wynikające z tego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego na terytorium innego Państwa Członkowskiego, powinna zostać wprowadzona wspólna procedura w celu ułatwienia konsultacji między sąsiadującymi państwami. Należy tego dokonać, mając na względzie zapewnienie odpowiedniej wymiany informacji między organami oraz należytego informowania społeczeństwa o wszelkich obiektach unieszkodliwiania odpadów, które mogłyby mieć niekorzystne skutki dla środowiska takiego innego Państwa Członkowskiego.
- (27) Państwa Członkowskie powinny zapewnić zorganizowanie przez właściwe organy skutecznego systemu inspekcji lub środków równorzędnej kontroli w odniesieniu do obiektów unieszkodliwiania odpadów z przemysłu wydobywczego. Bez uszczerbku dla obowiązków operatora wynikających z zezwolenia, przed rozpoczęciem działalności w zakresie składowania powinna zostać przeprowadzona inspekcja sprawdzająca, czy warunki zezwolenia zostały wypełnione. Dodatkowo, Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że operatorzy i ich następcy prowadzą aktualną ewidencję obiektów unieszkodliwiania odpadów, oraz że operatorzy przekazują swoim następcom informacje dotyczące stanu obiektu unieszkodliwiania odpadów i jego działalności.
- (28) Państwa Członkowskie powinny przysyłać Komisji regularne sprawozdania dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy, wraz z informacjami dotyczącymi wypadków i sytuacji awaryjnych. Na podstawie tych sprawozdań Komisja powinna złożyć sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(¹) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

(²) Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 56.

Wtorek 6 wrzesień 2005

- (29) Państwa Członkowskie powinny ustalić zasady dotyczące sankcji za naruszenie niniejszej dyrektywy i zapewnić, że są one wykonywane. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (30) Państwa Członkowskie powinny zapewnić sporządzenie wykazu **miejsc prowadzenia działalności** zlokalizowanych na ich terytorium, **ponieważ miejsca te często stanowią bardzo duże zagrożenie dla środowiska. Państwa Członkowskie i Wspólnota są odpowiedzialne za rekultywację opuszczonych miejsc prowadzenia działalności, ponieważ istnieje prawdopodobieństwo, że mogą mieć one poważne negatywne następstwa dla środowiska. Należy dlatego umożliwić wykorzystanie Funduszy Strukturalnych i innych stosownych funduszy wspólnotowych w celu sporządzenia wykazów oraz wdrożenia środków służących uprzątnięciu takich miejsc.**
- (31) Komisja powinna zapewnić właściwą wymianę informacji naukowo-technicznych, dotyczących sporządzania wykazu zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów na poziomie Państw Członkowskich oraz dotyczących opracowywania metodologii w celu wsparcia Państw Członkowskich w przestrzeganiu niniejszej dyrektywy w trakcie rekultywacji takich obiektów. Ponadto, powinna zostać zapewniona wymiana informacji dotyczących najlepszych dostępnych technik w ramach Państw Członkowskich i pomiędzy nimi.
- (32) Niniejsza dyrektywa może być użytecznym instrumentem brany pod uwagę przy sprawdzaniu, czy projekty otrzymujące finansowanie ze Wspólnoty w kontekście pomocy rozwojowej obejmują niezbędne środki w celu zapobiegania lub zmniejszania, w możliwie najszerszym zakresie, negatywnych oddziaływań na środowisko. Takie podejście jest zgodne z art. 6 Traktatu, szczególnie w odniesieniu do zintegrowania wymogów ochrony środowiska naturalnego z polityką Wspólnoty w sferze współpracy na rzecz rozwoju.
- (33) Cel niniejszej dyrektywy, którym jest usprawnienie gospodarowania odpadami z przemysłu wydobywczego, nie może zostać osiągnięty w dostatecznym stopniu przez Państwa Członkowskie działające samodzielnie, ponieważ niewłaściwe gospodarowanie takimi odpadami może spowodować zanieczyszczenie o charakterze transgranicznym. Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” należy, między innymi, wziąć pod uwagę wszelkie szkody wyrządzone środowisku przez odpady z przemysłu wydobywczego, a różne krajowe zastosowania tej zasady mogą prowadzić do znacznych dysproporcji w obciążeniu finansowym podmiotów gospodarczych. Ponadto, istnienie różnych krajowych polityk dotyczących gospodarowania odpadami z przemysłu wydobywczego hamuje osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie minimalnego poziomu bezpieczeństwa oraz odpowiedzialnego gospodarowania takimi odpadami, a także maksymalizacji ich odzyskiwania w całej Wspólnocie. Zatem, ponieważ ze względu na zasięg i skutki niniejszej dyrektywy możliwe jest lepsze osiągnięcie jej celu na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (34) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (35) Działalność obiektów unieszkodliwiania odpadów istniejących w chwili transpozycji niniejszej dyrektywy powinna zostać uregulowana w celu podjęcia środków niezbędnych do ich dostosowania do wymagań niniejszej dyrektywy w określonych ramach czasowych.
- (36) Zgodnie z ust. 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽²⁾, zachęca się Państwa Członkowskie do sporządzania, dla własnych potrzeb i w interesie Wspólnoty, tabel, które w możliwie najszerszym zakresie będą ilustrować związek między niniejszą dyrektywą a środkami związanymi z transpozycją, i do podawania ich do wiadomości publicznej.
- (37) **Mając na uwadze znaczenie niniejszej Dyrektywy dla ochrony środowiska naturalnego, za wskazane należy uznać, by przyszłe Państwa Członkowskie uwzględniały ją na etapie przedakcesyjnym i stosowały konsekwentnie od dnia przystąpienia.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

Wtorek 6 wrzesień 2005

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa określa środki, procedury i wskazówki mające na celu zapobieganie lub zmniejszanie, w najszerszym możliwym zakresie, wszelkich niekorzystnych skutków dla środowiska, w szczególności wody, powietrza, gleby, fauny i flory, oraz krajobrazu, oraz wszelkich wynikających z tego zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, spowodowanych gospodarowaniem odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego.

W celu spójnego stosowania artykułu 6 Traktatu, wymogi dotyczące ochrony środowiska naturalnego muszą być włączone do wdrażania polityk i działań wspólnotowych w celu wspierania trwałego rozwoju.

Artykuł 2

Zakres

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, niniejsza dyrektywa obejmuje gospodarowanie odpadami pochodzącymi z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, zwanymi dalej „odpadami wydobywczymi”.

2. Z zakresu niniejszej dyrektywy są wyłączone:

- a) odpady powstałe w wyniku poszukiwania, wydobywania i przeróbki surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, które nie pochodzą jednak bezpośrednio z takich prac;
- b) odpady pochodzące z morskiego poszukiwania, wydobywania i przeróbki surowców mineralnych;
- c) wtlaczanie wody i powtórne wtlaczanie wypompowanych wód podziemnych, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. j) akapit pierwszy i drugi dyrektywy 2000/60/WE w zakresie dozwolonym przez powołany artykuł.

3. Odpady obojętne i niezanieczyszczona gleba pochodzące z poszukiwania, wydobywania, przeróbki i magazynowania surowców mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, oraz odpady pochodzące z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu nie podlegają art. 7, 8, art. 11 ust. 1 i 3, art. 12, art. 13 ust. 6, art. 14 i 16, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów kategorii A.

Właściwy organ może zmniejszyć lub odstąpić od wymagań w odniesieniu do składowania odpadów innych niż niebezpieczne, pochodzących z poszukiwania surowców mineralnych, z wyjątkiem ropy naftowej i ewaporatów innych niż gips i anhydryt, jak również w odniesieniu do składowania niezanieczyszczonej gleby i odpadów pochodzących z wydobycia, przeróbki i magazynowania torfu tak długo, jak w jego opinii spełnione są wymagania art. 4.

Państwa Członkowskie mogą zmniejszyć lub odstąpić od wymagań art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 5 i 6, art. 13 ust. 6, art. 14 i 16 w odniesieniu do odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, chyba że są one składowane w obiekcie unieszkodliwiania odpadów kategorii A.

4. Bez uszczerbku dla innych aktów prawa wspólnotowego, odpady, które objęte są niniejszą dyrektywą, nie podlegają dyrektywie 1999/31/WE.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1) „odpady” mają znaczenie określone w art. 1 lit. a) dyrektywy 75/442/EWG;
- 2) „odpady niebezpieczne” mają znaczenie określone w art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

Wtorek 6 wrzesień 2005

- 3) „odpady obojętne” oznaczają odpady, które nie ulegają jakimkolwiek istotnym przemianom fizycznym, chemicznym lub biologicznym. Odpady obojętne są nierozpuszczalne, niepalne, nie wchodzi w inny sposób w reakcje fizyczne lub chemiczne, nie ulegają biodegradacji, nie wpływają niekorzystnie na inną materię, z którą wchodzi w kontakt w sposób, który mógłby spowodować zanieczyszczenie środowiska lub zaszkodzić zdrowiu ludzkiemu. Całkowita zdolność do wymywania oraz zawartość substancji zanieczyszczających w odpadach oraz ekotoksyczność odcieku muszą być nieznaczne, a w szczególności nie mogą one stanowić zagrożenia dla jakości wód powierzchniowych lub podziemnych;
- 4) „niezanieczyszczona gleba” oznacza glebę, która została usunięta z górnej warstwy gruntu w trakcie działalności wydobywczej i która nie jest zanieczyszczona w rozumieniu prawa krajowego Państwa Członkowskiego, w którym zlokalizowane jest miejsce prowadzenia działalności, **lub** w rozumieniu prawa wspólnotowego;
- 5) „surowce mineralne” lub „minerał” oznaczają naturalnie występujące w skorupie ziemi złoża substancji pochodzenia organicznego lub nieorganicznego, takich jak surowce energetyczne, rudy metali, surowce przemysłowe i budowlane, z wyłączeniem wody;
- 6) „przemysł wydobywczy” oznacza wszelkie podmioty i przedsiębiorstwa zaangażowane w odkrywkowe lub podziemne wydobycie surowców mineralnych dla celów gospodarczych, w tym wydobycie otworowe lub przeróbkę wydobytego materiału;
- 7) „morskie” oznacza obszar morza i dna morskiego rozciągający się od znaku wody niskiej zwykłych lub średnich pływów w kierunku na zewnątrz;
- 8) „przeróbka” oznacza procesy mechaniczne, fizyczne, biologiczne, termiczne lub chemiczne, lub połączenie tych procesów, którym poddane są surowce mineralne, w tym pochodzące z działalności odkrywkowej, prowadzone w celu wydobycia minerału, w tym zmiana jego objętości, klasyfikacja, rozdzielanie i ługowanie, a także ponowna przeróbka poprzednio odrzuconych odpadów, z wyłączeniem jednak procesów wytapiania, produkcyjnych procesów termicznych **innych niż wypalanie wapienia**; lub procesów metalurgicznych;
- 9) „odpady przeróbcze” oznacza odpady w formie stałej lub szlamu, które pozostają po przeróbce minerałów w drodze procesu separacji (np. kruszenia, mielenia, klasyfikacji ziarnowej, flotacji i innych procesów fizykochemicznych) w celu oddzielenia użytecznych minerałów od mniej użytecznych skał;
- 10) „hałda” oznacza obiekt inżynierski do składowania stałych odpadów na powierzchni ziemi;
- 11) „tama” oznacza konstrukcję inżynierską, przeznaczoną do zatrzymania lub zamknięcia wody **lub** odpadów w stawie osadowym;
- 12) „staw osadowy” oznacza obiekt naturalny lub inżynierski przeznaczony do składowania odpadów droboziarnistych, zazwyczaj odpadów przeróbczych, wraz ze zmieniającą się ilością wody niezwiązanej, która pochodzi z przeróbki surowców mineralnych oraz z oczyszczania i recyklingu wody technologicznej;
- 13) „cyjanek dysocjujący w słabym kwasie” oznacza cyjanek i związki cyjanku, które ulegają dysocjacji w słabym kwasie o określonym pH;
- 14) „odciek” oznacza wodę przesączającą się przez składowane odpady i emitowaną z lub powstrzymanywaną z obiektu unieszkodliwiania odpadów, w tym zanieczyszczoną wodę pochodzącą z drenażu, która może mieć niekorzystny skutek dla środowiska, jeżeli nie jest w odpowiedni sposób oczyszczona;
- 15) „obiekt unieszkodliwiania odpadów” oznacza teren przeznaczony do gromadzenia lub składowania odpadów wydobywczych, zarówno w formie stałej, jak i ciekłej, **lub** w roztworze lub zawiesinie, przez następujące okresy:
 - bezterminowo dla obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A i obiektów unieszkodliwiania odpadów określonych jako niebezpieczne w planie gospodarowania odpadami;
 - na okres ponad sześciu miesięcy dla obiektów unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, wytworzonych niespodziewanie;
 - na okres ponad jednego roku dla obiektów unieszkodliwiania odpadów innych niż odpady niebezpieczne i obojętne;
 - na okres ponad trzech lat w przypadku obiektów unieszkodliwiania odpadów niezanieczyszczonej gleby, odpadów innych niż niebezpieczne wytworzonych w czasie prac poszukiwawczych, odpadów pochodzących z wydobywania, przeróbki i magazynowania torfu i odpadów obojętnych.

Wtorek 6 wrzesień 2005

Za takie obiekty uważa się także tamy lub inne konstrukcje służące do powstrzymywania, zatrzymywania, ograniczania lub umacniania takiego obiektu, jak również, w szczególności, hałdy i stawy, z wyłączeniem jednak wyrobisk poeksploatacyjnych, w których odpady są ponownie umieszczane po wydobyciu minerałów w celach rekultywacyjnych i technologicznych;

- 16) „poważny wypadek” oznacza zdarzenie w miejscu prowadzenia działalności w czasie wykonywania działalności obejmującej gospodarowanie odpadami wydobywczymi w dowolnej instalacji objętej niniejszą dyrektywą, prowadzące do natychmiastowego lub występującego po pewnym czasie poważnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, w miejscu prowadzenia działalności lub poza nim;
- 17) „substancja niebezpieczna” oznacza substancję, mieszaninę lub preparat, który jest niebezpieczny w rozumieniu dyrektywy 67/548/EWG⁽¹⁾ lub dyrektywy 1999/45/WE⁽²⁾;
- 18) „najlepsze dostępne techniki” mają znaczenie określone w art. 2 ust. 11 dyrektywy 96/61/WE;
- 19) „odbiornik wodny” oznacza wody powierzchniowe, wody podziemne, wody przejściowe i wody przybrzeżne, określone odpowiednio w art. 2 ust. 1, 2, 6 i 7 dyrektywy 2000/60/WE;
- 20) „rekultywacja” oznacza oczyszczanie gruntu, na który wpływ miał obiekt unieszkodliwiania odpadów, w taki sposób, aby przywrócić go do satysfakcjonującego stanu, ze szczególnym uwzględnieniem jakości gleby, dzikiej fauny i flory, siedlisk naturalnych, systemów wody słodkiej, krajobrazu oraz odpowiednich celów użytkowych;
- 21) „poszukiwanie” oznacza poszukiwanie złóż minerałów o znaczeniu gospodarczym, w tym opróbowanie, pobieranie prób losowych, wiercenie i wykonywanie szurfów, z wyłączeniem wszelkich prac wymaganych dla udostępnienia takich złóż oraz wszelkich działań związanych bezpośrednio z czynną działalnością wydobywczą;
- 22) „społeczństwo” oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowymi przepisami prawa lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy;
- 23) „zainteresowana społeczność” oznacza część społeczeństwa, która jest lub może być dotknięta skutkami lub ma interes w procesie podejmowania decyzji w sprawie środowiska, zgodnie z art. 6 i 7 niniejszej dyrektywy; do celów niniejszej definicji, organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wszelkie wymogi zgodnie z prawem krajowym uważa się za mające taki interes;
- 24) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za gospodarowanie odpadami wydobywczymi zgodnie z prawem krajowym Państwa Członkowskiego, w którym gospodarowanie odpadami ma miejsce, w tym za tymczasowe magazynowanie odpadów wydobywczych, jak również za fazę eksploatacyjną i poeksploatacyjną;
- 25) „posiadacz odpadów” oznacza wytwarzającego odpady wydobywcze lub osobę fizyczną lub prawną, która jest w ich posiadaniu;
- 26) „osoba kompetentna” oznacza osobę fizyczną, która posiada wiedzę techniczną i doświadczenie zgodnie z prawem krajowym Państwa Członkowskiego, w którym osoba ta prowadzi działalność, w celu wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy;
- 27) „organ właściwy” oznacza organ lub organy, które Państwo Członkowskie wyznacza jako odpowiedzialne za wypełnianie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy;
- 28) „miejsce prowadzenia działalności” oznacza cały obszar o wyznaczonej lokalizacji geograficznej będący pod kontrolą operatora;
- 29) „istotna zmiana” oznacza zmianę w strukturze lub eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów, która w opinii organu właściwego może mieć znaczące negatywne skutki dla zdrowia ludzkiego lub środowiska.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnosząca się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

Wtorek 6 wrzesień 2005

Artykuł 4

Ogólne wymagania

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że odpady wydobywcze są zagospodarowywane bez zagrażania zdrowiu ludzkiemu oraz bez stosowania procesów lub metod, które mogłyby szkodzić środowisku, w szczególności bez ryzyka dla wody, powietrza, gleby oraz fauny i flory, bez powodowania immisji w postaci hałasu lub zapachów, a także bez niekorzystnych skutków dla krajobrazu lub miejsc o szczególnym znaczeniu. Państwa Członkowskie podejmują również niezbędne środki w celu wprowadzenia zakazu porzucania, wyrzucania lub niekontrolowanego składowania odpadów wydobywczych.
2. Państwa Członkowskie zapewniają, że operator podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapobiegania lub zmniejszenia, w możliwie najszerszym zakresie, wszelkich niekorzystnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzkiego, powstałych w wyniku gospodarowania odpadami wydobywczymi. Obejmuje to zarządzanie jakimkolwiek obiektem unieszkodliwiania odpadów, również po jego zamknięciu, oraz zapobieganie poważnym wypadkom mającym związek z tym obiektem oraz ograniczanie ich konsekwencji dla środowiska i zdrowia ludzkiego.
3. Środki, o których mowa w ust. 2, są oparte, między innymi, na najlepszych dostępnych technikach bez zalecania stosowania jakiejkolwiek techniki lub określonej technologii, lecz z uwzględnieniem cech technicznych obiektu unieszkodliwiania odpadów, jego lokalizacji geograficznej oraz lokalnych warunków środowiskowych.

Artykuł 5

Plan gospodarowania odpadami

1. Państwa Członkowskie zapewniają sporządzenie przez operatora planu gospodarowania odpadami w celu zminimalizowania, przeróbki, odzysku oraz unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, **uwzględniając zasadę trwałego rozwoju.**
2. Celami planu gospodarowania odpadami są:
 - a) zapobieganie i zmniejszanie wytwarzania odpadów oraz ich szkodliwości, w szczególności poprzez rozważenie:
 - i) **opcji** gospodarowania odpadami w fazie projektowania i przy wyborze metody wydobywania surowców mineralnych oraz ich przeróbki;
 - ii) zmian, którym mogą ulec odpady wydobywcze w związku ze zwiększeniem powierzchni oraz narażenia na warunki powyżej gruntu;
 - iii) umieszczenia odpadów wydobywczych z powrotem w wyrobiskach po wydobyciu minerału, w zakresie w jakim jest to wykonalne pod względem technicznym i ekonomicznym oraz uzasadnione pod względem środowiskowym, a także zgodne z obowiązującymi normami środowiskowymi na poziomie wspólnotowym oraz, tam gdzie to odpowiednie, z wymaganiami niniejszej dyrektywy;
 - iv) umieszczenia warstwy uprawnej gleby z powrotem na miejscu po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów lub, jeżeli nie jest to praktycznie wykonalne, ponownego użycia warstwy uprawnej gleby gdzie indziej;
 - v) stosowania mniej niebezpiecznych substancji do przeróbki surowców mineralnych;
 - b) zachęcania do odzysku odpadów wydobywczych za pomocą recyklingu, ponownego użycia lub regeneracji takich odpadów, tam gdzie jest to uzasadnione pod względem środowiskowym zgodnie z obowiązującymi normami środowiskowymi na poziomie wspólnotowym oraz, tam gdzie to odpowiednie, z wymogami niniejszej dyrektywy;
 - c) zapewniania krótko- i długoterminowego bezpiecznego unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w szczególności poprzez rozważenie na etapie projektowania gospodarowania nimi w czasie eksploatacji i po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz poprzez wybór projektu, **w celu zapobiegania lub przynajmniej zminimalizowania jakichkolwiek długotrwałych skutków związanych z przemieszczaniem się zanieczyszczeń powietrza lub wody z obiektu unieszkodliwiania odpadów, a także zapewnienia długoterminowej geotechnicznej trwałości każdej tamy lub hałdy wznoszącej się ponad istniejącą uprzednio powierzchnię gruntu.**

Wtorek 6 wrzesień 2005

3. Plan gospodarowania odpadami zawiera przynajmniej następujące elementy:
- tam gdzie to stosowne, propozycję klasyfikacji obiektu unieszkodliwiania odpadów zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku III:
 - w przypadku, gdy uznaje się, że obiekt unieszkodliwiania odpadów należy do kategorii A, dokument wykazujący, że polityka zapobiegania poważnym wypadkom, wprowadzający ją w życie system zarządzania bezpieczeństwem oraz wewnętrzny plan awaryjny zostaną wprowadzone w życie zgodnie z art. 6 ust. 3;
 - w przypadku, gdy operator uzna, że obiekt unieszkodliwiania odpadów nie należy do kategorii A, wystarczające informacje dla uzasadnienia tej opinii, w tym wskazanie możliwych zagrożeń wystąpienia wypadków;
 - charakterystyka odpadów zgodnie z załącznikiem II oraz oświadczenie o przewidywanych łącznych ilościach odpadów wydobywczycych, które będą wytwarzane w fazie operacyjnej;
 - opis procesów, w trakcie których wytwarzane są takie odpady oraz wszelkich dalszych procesów przeróbki, którym są one poddane;
 - opis sposobu, w jaki mogą zostać wywarte niekorzystne skutki dla środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez składowanie takich odpadów oraz środków zapobiegawczych, które należy podjąć w celu zmniejszenia wpływu na środowisko w czasie eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów i po jego zamknięciu, włącznie z aspektami, o których mowa w art. 11 ust. 2 lit. a), b), d) i e);
 - zaproponowane procedury kontroli i monitorowania zgodnie z art. 10, tam gdzie ma ono zastosowanie, oraz art. 11 ust. 2 lit. c);
 - zaproponowany plan dotyczący zamknięcia, włącznie z rekultywacją, procedurami po zamknięciu oraz monitorowania zgodnie z art. 12;
 - środki mające na celu **zapobieganie pogorszenia** się stanu wody oraz zanieczyszczenia powietrza i gleby zgodnie z art. 13;
 - przed rozpoczęciem gospodarowania odpadami, ilościowa ocena stanu gruntów, na które potencjalnie wypłynie obiekt unieszkodliwiania, w celu ustanowienia minimalnych kryteriów uzyskania „stanu satysfakcjonującego”, podczas prowadzenia rekultywacji.**

Plan gospodarowania odpadami zawiera wystarczające informacje, umożliwiające właściwemu organowi ocenę zdolności operatora do osiągnięcia celów planu gospodarowania odpadami, jak określono to w ust. 2, oraz jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. **Plan objaśnia w szczególności, w jaki sposób opcje i metody wybrane z wymienionych w ust. 2 a) i) zrealizują cele dotyczące planu gospodarowania odpadami ustalone w ust. 2 a).**

4. Plan gospodarowania odpadami podlega przeglądowi co pięć lat lub zmianie, o ile jest to właściwe, w przypadku istotnych zmian w działaniu obiektu unieszkodliwiania odpadów lub w odniesieniu do odpadów, które są składowane. Właściwy organ jest informowany o wszelkich zmianach w planie gospodarowania odpadami.

5. Plany sporządzone zgodnie z innymi przepisami krajowymi lub wspólnotowymi oraz zawierające informacje, o których mowa w ust. 3, mogą być stosowane w przypadku, gdy zapobiegają one niepotrzebnemu powielaniu informacji i powtórzeniu pracy operatora, pod warunkiem, że wszystkie wymagania określone w ust. 1-4 są spełnione.

6. Właściwy organ zatwierdza plan gospodarowania odpadami na podstawie procedur, o których zdecydowały Państwa Członkowskie, i monitoruje jego wykonanie.

Artykuł 6

Informowanie o poważnych wypadkach i zapobieganie im

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do obiektów unieszkodliwiania odpadów kategorii A, z wyjątkiem obiektów unieszkodliwiania odpadów objętych dyrektywą 96/82/WE.

Wtorek 6 wrzesień 2005

2. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, w szczególności dyrektyw 92/91/EWG i 92/104/EWG, Państwa Członkowskie zapewniają, że ryzyka wystąpienia poważnych wypadków są rozpoznane, oraz że niezbędne elementy zostały wprowadzone do projektu, budowy, działania i konserwacji, zamknięcia i fazy po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów w celu zapobiegania takim wypadkom oraz w celu ograniczenia ich niekorzystnych konsekwencji dla zdrowia *ludzkiego, środowiska i/lub własności*, w tym wpływów transgranicznych.

3. Do celów wymagań wynikających z ust. 2, każdy operator, przed rozpoczęciem eksploatacji, sporządza politykę zapobiegania poważnym wypadkom dla gospodarowania odpadami wydobywczymi oraz wdraża wprowadzając ją w życie system zarządzania bezpieczeństwem, zgodnie z elementami określonymi w sekcji 1 załącznika I, a także wdraża wewnętrzny plan awaryjny wyszczególniający środki, które należy podjąć w miejscu prowadzenia działalności w razie wypadku.

Jako część tej polityki, operator wyznacza kierownika ds. bezpieczeństwa odpowiedzialnego za wykonanie i okresowy nadzór nad polityką zapobiegania poważnym wypadkom.

Właściwy organ sporządza zewnętrzny plan awaryjny wyszczególniający środki, które należy podjąć poza miejscem prowadzenia działalności w razie wypadku. Jako część wniosku o wydanie zezwolenia, operator dostarczy właściwemu organowi niezbędne informacje, które umożliwią organowi sporządzenie takiego planu.

4. Plany awaryjne, o których mowa w ust. 3, mają następujące cele:

- a) powstrzymywanie i kontrolowanie poważnych wypadków i innych awarii tak, aby zmniejszyć ich skutki oraz, w szczególności, ograniczyć szkody dla zdrowia *ludzkiego, środowiska i/lub własności*;
- b) wprowadzenie w życie środków niezbędnych do ochrony zdrowia *ludzkiego, środowiska i/lub własności* przed skutkami poważnych wypadków i innych awarii;
- c) przekazanie niezbędnych informacji społeczeństwu oraz właściwym służbom lub organom na danym terenie,
- d) zapewnienie rekultywacji, przywrócenia do stanu poprzedniego i oczyszczenia środowiska po poważnym wypadku.

Państwa Członkowskie zapewniają, że w razie poważnego wypadku operator niezwłocznie dostarcza właściwemu organowi wszystkie niezbędne informacje wymagane w celu pomocy w zmniejszeniu jego konsekwencji dla zdrowia *ludzkiego* oraz do przeprowadzenia oceny i zmniejszenia zakresu rzeczywistej lub potencjalnej szkody poniesionej przez środowisko.

5. Państwa Członkowskie zapewniają, że zainteresowana społeczność ma zapewnioną z wyprzedzeniem skuteczną możliwość uczestnictwa w opracowywaniu lub przeglądzie zewnętrznego planu awaryjnego, który ma zostać sporządzony zgodnie z ust. 3. W tym celu zainteresowana społeczność jest informowana o wszelkich takich propozycjach oraz udostępniane są jej odpowiednie informacje, w tym, między innymi, informacje o prawie uczestnictwa w procesie decyzyjnym oraz o właściwym organie, do którego mogą być zgłaszane uwagi i pytania.

Państwa Członkowskie zapewniają, że zainteresowana społeczność ma prawo w uzasadnionych ramach czasowych do wyrażania uwag, oraz że przy podejmowaniu decyzji w sprawie zewnętrznego planu awaryjnego uwagi te są w należyty sposób brane pod uwagę.

6. Państwa Członkowskie zapewniają, że informacje w sprawie środków bezpieczeństwa oraz w sprawie działań wymaganych w razie wypadku, zawierające przynajmniej elementy wymienione w sekcji 2 załącznika I, są przekazywane zainteresowanej społeczności bezpłatnie i bez dodatkowych warunków.

Informacje takie podlegają przeglądowi co trzy lata i, jeżeli jest to konieczne, są uaktualniane.

Artykuł 7**Wniosek i zezwolenie**

1. Żaden obiekt unieszkodliwiania odpadów nie może działać bez zezwolenia udzielonego przez właściwy organ. Zezwolenie zawiera elementy wyszczególnione w ust. 2 niniejszego artykułu i jasno wskazuje kategorię obiektu unieszkodliwiania odpadów, zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 9.

Wtorek 6 wrzesień 2005

Pod warunkiem zastosowania się do wszystkich wymogów niniejszego artykułu, wszelkie zezwolenia wydawane na podstawie innych przepisów krajowych lub wspólnotowych mogą być połączone w jedno zezwolenie w przypadku, kiedy taki format zapobiega niepotrzebnemu powielaniu informacji i powtarzaniu pracy operatora lub właściwego organu. Szczegóły określone w ust. 2 mogą być objęte jednym lub kilkoma zezwoleniami, pod warunkiem że spełnione są wszystkie wymogi określone w niniejszym artykule.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia zawiera przynajmniej następujące szczegóły:
 - a) oznaczenie operatora;
 - b) proponowaną lokalizację obiektu unieszkodliwiania odpadów, włącznie ze wszelkimi możliwymi lokalizacjami alternatywnymi;
 - c) **rodzaj wydobywanego minerału lub minerałów i/lub skał płonnych, które będą przenoszone w trakcie operacji wydobywczych;**
 - d) **zatwierdzony** plan gospodarowania odpadami zgodnie z art. 5;
 - e) odpowiednie udokumentowanie gwarancji finansowej lub jej ekwiwalentu, zgodnie z wymogami art. 14;
 - f) informacje dostarczone przez operatora zgodnie z art. 5 dyrektywy 85/337/EWG⁽¹⁾, jeżeli zgodnie z tą dyrektywą wymagana jest ocena wpływu na środowisko.
3. Właściwy organ udziela zezwolenia jedynie w przypadku, gdy w jego opinii:
 - a) operator spełnia odpowiednie wymagania niniejszej dyrektywy;
 - b) gospodarowanie odpadami nie pozostaje w bezpośredniej sprzeczności lub w inny sposób nie koliduje z wprowadzaniem w życie odpowiedniego planu gospodarowania odpadami lub planów, o których mowa w art. 7 dyrektywy 75/442/EWG.
4. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że właściwe organy okresowo poddają warunki zezwolenia ponownemu rozpatrzeniu oraz, w miarę potrzeby, aktualizacji:
 - w przypadku, gdy następują istotne zmiany w eksploatacji obiektu unieszkodliwiania odpadów lub w odniesieniu do składowanych odpadów;
 - na podstawie wyników monitorowania zgłoszonych przez operatora zgodnie z art. 11 ust. 3 lub kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 17;
 - w świetle wymiany informacji dotyczących istotnych zmian w najlepszych dostępnych technikach, zgodnie z art. 21 ust. 3.
5. Informacje zawarte w zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego artykułu są udostępniane właściwym krajowym i **wspólnotowym organom w celu sporządzenia odpowiednio krajowych i wspólnotowych wykazów obiektów unieszkodliwiania odpadów**. Informacje sensytywne o czysto handlowym charakterze, takie jak informacje dotyczące stosunków handlowych i elementów składowych kosztów oraz poziomu gospodarczych złóż zasobów mineralnych, nie są podawane do informacji publicznej.

Artykuł 8

Udział społeczeństwa

1. Na wczesnym etapie procedury udzielania zezwolenia lub najpóźniej kiedy tylko takie informacje mogą być w uzasadniony sposób dostarczone, społeczeństwo jest informowane za pomocą obwieszczeń lub innych odpowiednich środków, takich jak media elektroniczne, tam gdzie są one dostępne, o następujących kwestiach:
 - a) wniosku o udzielenie zezwolenia;
 - b) tam gdzie ma to zastosowanie, fakcie, że decyzja dotycząca wniosku o udzielenie zezwolenia podlega konsultacji pomiędzy Państwami Członkowskimi zgodnie z art. 16;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 17).

Wtorek 6 wrzesień 2005

- c) szczegółach dotyczących właściwych organów odpowiedzialnych za podjęcie decyzji, organów, od których można otrzymać odpowiednie informacje, organów, którym można przedstawiać uwagi lub pytania, oraz szczegółach harmonogramu przesyłania uwag lub pytań;
 - d) charakterze możliwych decyzji;
 - e) tam gdzie ma to zastosowanie, szczegółach dotyczących propozycji uaktualnienia zezwolenia lub warunków zezwolenia;
 - f) wskazaniu czasu i miejsca oraz środków, za pomocą których właściwe informacje zostaną udostępnione;
 - g) szczegółach ustaleń dotyczących udziału społeczeństwa zgodnie z ust. 7.
2. Państwa Członkowskie zapewniają, że w odpowiednich ramach czasowych, zainteresowanej społeczności są udostępniane:
- a) zgodnie z prawem krajowym, główne sprawozdania i opinie przekazane właściwemu organowi w czasie, gdy społeczeństwo było informowane zgodnie z ust. 1;
 - b) zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska⁽¹⁾, oprócz informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wszelkie informacje które mają znaczenie dla decyzji zgodnie z art. 7 niniejszej dyrektywy i które stają się dostępne dopiero po poinformowaniu społeczeństwa zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, że społeczeństwo jest informowane, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, o uaktualnieniu warunków zezwolenia zgodnie z art. 7 ust. 4.
4. Zainteresowana społeczność ma prawo do wyrażania uwag i opinii właściwym organom przed podjęciem decyzji.
5. Wyniki konsultacji przeprowadzonych zgodnie z niniejszym artykułem są należycie brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji.
6. Kiedy decyzja zostaje podjęta, właściwy organ, zgodnie z odpowiednimi procedurami, informuje zainteresowaną społeczność i udostępnia jej następujące informacje:
- a) treść decyzji, w tym kopię zezwolenia;
 - b) przesłanki i powody, na których oparto decyzję.
7. Szczegółowe ustalenia dotyczące udziału społeczeństwa na podstawie niniejszego artykułu są określane przez Państwa Członkowskie tak, aby umożliwić zainteresowanej społeczności skuteczne przygotowanie się i udział.

Artykuł 9**System klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów**

Do celów niniejszej dyrektywy, właściwe organy klasyfikują obiekt unieszkodliwiania odpadów jako obiekt unieszkodliwiania odpadów kategorii A zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku III.

Artykuł 10**Wyrobiska poeksploatacyjne**

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że operator, umieszczając odpady wydobywcze **i inne wydobywane materiały** z powrotem w wyrobiskach poeksploatacyjnych w celach rekultywacyjnych i technologicznych, niezależnie od tego czy powstały wskutek wydobywania odkrywkowego czy podziemnego, podejmuje odpowiednie środki w celu:

- 1) zabezpieczenia stabilności odpadów wydobywczych, zgodnie z, mutatis mutandis, art. 11 ust 2;

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 26.

Wtorek 6 wrzesień 2005

- 2) zapobieżenia *zanieczyszczeniu* gleby, wód powierzchniowych i podziemnych, zgodnie z, *mutatis mutandis*, **art. 13 ust. 1, 3 oraz 5**;
 - 3) zapewnienia monitorowania odpadów wydobywczych **i wyrobisk poeksploatacyjnych**, zgodnie z, *mutatis mutandis*, art. 12 ust. 4 i 5.
2. Dyrektywa 1999/31/WE ma nadal zastosowanie w stosunku do odpadów innych niż odpady wydobywcze stosowane do wypełniania wyrobisk poeksploatacyjnych, tam gdzie to odpowiednie.

Artykuł 11

Budowa i zarządzanie obiektami unieszkodliwiania odpadów

1. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia, że zarządzaniem obiektem unieszkodliwiania odpadów zajmują się kompetentne osoby, oraz że zapewnione są rozwój techniczny i szkolenia personelu.
2. Właściwy organ upewnia się, że przy budowie nowego obiektu unieszkodliwiania odpadów lub modyfikacji istniejącego obiektu unieszkodliwiania odpadów operator zapewnia, że:
 - a) obiekt unieszkodliwiania odpadów jest właściwie zlokalizowany, biorąc pod uwagę w szczególności **zobowiązania wspólnotowe lub krajowe dotyczące obszarów chronionych oraz** czynniki geologiczne, hydrologiczne, hydrogeologiczne, sejsmiczne i geotechniczne, oraz że jest on zaprojektowany w taki sposób, aby spełniać, w perspektywie krótko- i długoterminowej, niezbędne warunki w zakresie zapobiegania zanieczyszczeniu gleby, powietrza, wód podziemnych lub powierzchniowych, ze szczególnym uwzględnieniem dyrektyw 76/464/EWG⁽¹⁾, 80/68/EWG⁽²⁾ i 2000/60/WE, oraz zapewniając skuteczne odprowadzanie zanieczyszczonej wody i odcieku, w przypadku gdy jest to wymagane zezwoleniem i w sposób w nim wymagany, oraz zmniejszając erozję spowodowaną przez wodę lub wiatr w możliwie najszerszym zakresie z technicznego i gospodarczego punktu widzenia;
 - b) obiekt unieszkodliwiania odpadów jest odpowiednio wybudowany, zarządzany i utrzymywany w celu zapewnienia jego fizycznej stabilności oraz zapobiegania zanieczyszczeniu lub skażeniu gleby, powietrza, wód powierzchniowych lub podziemnych w perspektywie długo- i krótkoterminowej, jak również w celu zmniejszenia w możliwie najszerszym zakresie szkód wyrządzanych krajobrazowi;
 - c) istnieją odpowiednie plany i ustalenia dotyczące regularnego monitorowania i kontrolowania obiektu unieszkodliwiania odpadów przez kompetentne osoby oraz podejmowania działań w przypadku wyników wskazujących niestabilność, zanieczyszczenie wody lub skażenie gleby;
 - d) dokonano właściwych ustaleń odnoszących się do rekultywacji gruntu oraz zamknięcia obiektu unieszkodliwiania odpadów;
 - e) dokonano właściwych ustaleń dotyczących fazy po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów.

Dokumenty dotyczące monitorowania i kontroli, o których mowa w pkt c) wraz z dokumentacją dotyczącą zezwolenia, są przechowywane w celu zapewnienia odpowiedniego przekazywania informacji, szczególnie w przypadku zmiany operatora.

3. Operator bez zbędnej zwłoki, a w każdym przypadku nie później niż w ciągu 48 godzin, zawiadamia właściwy organ o każdym wydarzeniu, które może mieć wpływ na stabilność obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska, ujawnionych w wyniku kontroli i monitorowania obiektu unieszkodliwiania odpadów. Operator, tam gdzie ma to zastosowanie, wprowadza w życie wewnętrzny plan awaryjny i postępuje zgodnie z wszelkimi instrukcjami właściwego organu dotyczącymi środków korygujących, które należy podjąć.

Operator pokrywa koszty środków, które mają zostać podjęte.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 76/464/EWG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty (Dz.U. L 129 z 18.5.1976, str. 23). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/60/WE.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne (Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43). Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

Wtorek 6 wrzesień 2005

Z częstotliwością ustaloną przez właściwy organ, a w każdym przypadku co najmniej raz do roku, operator przedstawia właściwemu organowi na podstawie zgromadzonych danych sprawozdanie dotyczące wszystkich wyników monitorowania w celu wykazania przestrzegania warunków zezwolenia oraz zwiększania wiedzy na temat odpadów i funkcjonowania obiektów unieszkodliwiania odpadów. Na podstawie tego sprawozdania właściwy organ może zdecydować, że niezbędne jest zatwierdzenie przez niezależnego eksperta.

Artykuł 12

Procedury zamknięcia i po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów

1. Państwa Członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia zgodności z ust. 2-5.
2. Obiekt unieszkodliwiania odpadów rozpoczyna procedurę zamknięcia jedynie, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - a) spełnione są odpowiednie warunki określone w zezwoleniu;
 - b) właściwy organ udzielił pozwolenia na wniosek operatora;
 - c) właściwy organ wydał w tym celu decyzję z uzasadnieniem.
3. Obiekt unieszkodliwiania odpadów może zostać uznany za całkowicie zamknięty jedynie po dokonaniu przez właściwy organ bez zbędnej zwłoki następujących czynności: przeprowadzeniu końcowej inspekcji w miejscu prowadzenia działalności, ocenie wszelkich sprawozdań przedstawionych przez operatora, potwierdzeniu, że miejsce prowadzenia działalności zostało zrekultywowane i powiadomieniu operatora o swojej zgodzie na zamknięcie.

Zgoda ta w żaden sposób nie zmniejsza obowiązków operatora wynikających z warunków określonych w zezwoleniu lub z innych przepisów.

4. Operator jest odpowiedzialny za utrzymanie, monitorowanie i kontrolę w fazie po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów tak długo, jak może być to wymagane przez właściwy organ, z uwzględnieniem charakteru i czasu trwania zagrożenia, z wyjątkiem przypadków, kiedy właściwy organ zdecyduje o przejściu takich zadań od operatora, po ostatecznym zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów i bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów krajowych lub wspólnotowych regulujących odpowiedzialność posiadacza odpadów.

5. Jeżeli po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów właściwy organ uzna to za konieczne, operator, **w celu realizacji wspólnotowych norm ekologicznych, w szczególności tych zawartych w dyrektywach 76/464/EWG, 80/68/EWG i 2000/60/WE, między innymi** kontroluje fizyczną i chemiczną stabilność obiektu i zmniejsza wszelkie negatywne skutki dla środowiska, w szczególności w odniesieniu do wód powierzchniowych i podziemnych, poprzez zapewnienie, że:

- a) wszystkie struktury należące do obiektu są monitorowane i konserwowane za pomocą zawsze gotowych do użycia aparatów kontrolnych i pomiarowych;
- b) tam gdzie ma to zastosowanie, kanały przelewowe i przelewy spływowe są utrzymywane w stanie czystym i dostępnym;
- c) **budowane są pasywne i aktywne zakłady uzdatniania wody, jeżeli konieczne jest zapobieganie przemieszczaniu się zanieczyszczonych wycieków z obiektu do przylegających wód podziemnych lub powierzchniowych.**

6. Po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów, operator bezzwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich zdarzeniach lub zmianach, które mogą mieć wpływ na stabilność obiektu unieszkodliwiania odpadów, oraz o wszelkich istotnych niekorzystnych skutkach dla środowiska ujawnionych w wyniku odpowiednich procedur kontrolnych i monitorowania. Operator, tam gdzie ma to zastosowanie, wprowadza w życie wewnętrzny plan awaryjny i postępuje zgodnie z wszelkimi innymi instrukcjami właściwego organu w sprawie środków korygujących, które należy podjąć.

Operator pokrywa koszty środków, które mają zostać podjęte.

W przypadkach i z częstotliwością ustaloną przez właściwy organ **oraz w każdym przypadku przynajmniej raz w roku**, operator przedstawia właściwemu organowi, na podstawie zgromadzonych danych, sprawozdanie dotyczące wszystkich wyników monitorowania w celu wykazania przestrzegania warunków zezwolenia oraz zwiększenia wiedzy na temat odpadów i obiektów unieszkodliwiania odpadów.

Wtorek 6 wrzesień 2005

Artykuł 13

Zapobieganie pogarszaniu się stanu wody oraz zanieczyszczaniu powietrza i gleby

1. Właściwy organ upewnia się, że operator podjął niezbędne środki w celu **spełnienia norm środowiskowych Wspólnoty, w szczególności aby zapobiec, zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE, pogorszeniu się bieżącego stanu wody, m.in. w celu:**

- a) oceny możliwości tworzenia się odcieku ze składowanych odpadów, włącznie z zawartością substancji zanieczyszczającej w odcieku, zarówno podczas fazy operacyjnej, jak i po zamknięciu obiektu unieszkodliwiania odpadów oraz ustaleniu bilansu wodnego obiektu unieszkodliwiania odpadów;
- b) zapobiegania lub zmniejszania tworzenia się odcieku oraz skażenia wód powierzchniowych lub podziemnych przez odpady;
- c) **gromadzenia skażonej wody i odcieku;**
- d) dokonywania oczyszczania skażonej wody, odcieku **oraz innych wycieków** zebranych z obiektu unieszkodliwiania odpadów aż do uzyskania standardu wymaganego do ich zrzutu, **tak aby zrealizował on wymogi wspólnotowe, w szczególności te zawarte w dyrektywach 76/464/EWG, 80/68/EWG i 2000/60/WE.**

2. Właściwy organ upewnia się, że operator podjął odpowiednie środki w celu zapobiegania lub zmniejszania emisji pyłu i gazu.

3. Jeżeli, na podstawie oceny ryzyka dla środowiska, uwzględniając w szczególności dyrektywy 76/464/EWG, 80/68/EWG lub 2000/60/WE w zależności od przypadku, właściwy organ zdecydował, że zbieranie i oczyszczanie odcieku nie jest konieczne lub ustalono, że obiekt unieszkodliwiania odpadów nie stanowi potencjalnego zagrożenia dla gleby, wód podziemnych lub powierzchniowych, można zmniejszyć lub odstąpić od wymagań określonych w ust. 1 lit. b), c) i d).

4. Państwa Członkowskie **zakazują** zrzutu odpadów wydobywczych, w formie stałej, szlamu lub płynnej, do wszelkich odbiorników wodnych innych niż skonstruowany w celach zrzutu odpadów wydobywczych, **chyba że operator wykaże a priori, iż spełnił odpowiednie wymagania** dyrektyw 76/464/EWG, 80/68/EWG i 2000/60/WE.

5. **W przypadku wyrobisk poeksploatacyjnych, w tym wyrobisk podziemnych i napełnianych wyrobisk poeksploatacyjnych na powierzchni, które dopuszczone są do zatopienia po ich zamknięciu, operator podejmuje niezbędne środki w celu zapobieżenia pogorszeniu się stanu wody i zanieczyszczeniu gleby oraz udziela właściwemu organowi informacji, przynajmniej sześć miesięcy przed zaprzestaniem odwadniania wyrobisk, dotyczących:**

- a) **dokładnego położenia wyrobisk, przy czym należy wyraźnie zaznaczyć te, które dopuszczone są do zatopienia po zaprzestaniu odwadniania oraz szczegółów geologicznych;**
- b) **przeglądu ilości i jakości wody występującej w wyrobiskach, za okres przynajmniej dwóch lat działalności;**
- c) **prognoz wpływu, łącznie z lokalizacją i ilością, wszystkich przyszłych zanieczyszczających zrzutów na wody podziemne i powierzchniowe oraz planów zmniejszenia i zapobiegania tego typu zrzutów;**
- d) **propozycji monitorowania procesu zatapiania wyrobisk w celu zapewnienia wczesnych możliwości ostrzegawczych w odniesieniu do konieczności podejmowania środków minimalizujących.**

6. W przypadku stawu osadowego, w którym obecny jest cyjanek, operator upewnia się, że stężenie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w stawie jest zredukowane do najniższego możliwego poziomu za pomocą najlepszych dostępnych technik, a w każdym przypadku, w obiektach unieszkodliwiania odpadów, które uprzednio otrzymały zezwolenie lub które funkcjonowały już w dniu ... (*), że stężenie cyjanku dysocjującego w słabym kwasie w miejscu zrzutu odpadów przeróbczych z zakładu przeróbczego do stawu osadowego nie przekracza 50 ppm od dnia ... (*), 25 ppm od dnia ... (**), 10 ppm od dnia ... (***) oraz 10 ppm dla obiektów unieszkodliwiania odpadów, które otrzymały zezwolenie po ... (*).

(*) Data określona w art. 25 ust. 1.

(**) Pięć lat po dacie określonej w art. 25 ust. 1.

(***) Dziesięć lat po dacie określonej w art. 25 ust. 1.

Wtorek 6 wrzesień 2005

Jeżeli właściwy organ tego wymaga, operator wykaże za pomocą oceny ryzyka, która uwzględni szczególne warunki dla miejsca prowadzenia działalności, że te limity stężeń nie muszą być dalej obniżane.

Artykuł 14

Gwarancja finansowa

1. Właściwy organ, przed rozpoczęciem jakichkolwiek operacji związanych z gromadzeniem lub składowaniem odpadów wydobywczych w obiekcie unieszkodliwiania odpadów, wymaga przedstawienia gwarancji finansowej (np. w formie depozytu pieniężnego, w tym sponsorowanych przez przemysł wzajemnych funduszy gwarancyjnych) lub jej ekwiwalentu, zgodnie z procedurami, o których zdecydują Państwa Członkowskie **i zatwierdzonych przez Komisję**, tak aby:

- a) wszystkie obowiązki wynikające z zezwolenia udzielonego na podstawie niniejszej dyrektywy, włącznie z przepisami dotyczącymi fazy po zamknięciu, zostały wypełnione;
- b) w dowolnym czasie dostępne były fundusze na rekultywację **terenu w miejscu** prowadzenia działalności **oraz terenu na który wywiera wpływ obiekt unieszkodliwiania odpadów**.

2. Obliczenie gwarancji, o której mowa w ust. 1 jest dokonane na podstawie:

- a) prawdopodobnego wpływu obiektu unieszkodliwiania odpadów na środowisko, biorąc pod uwagę w szczególności kategorię obiektu unieszkodliwiania odpadów, właściwości odpadów oraz przyszłe zastosowanie zrehabilitowanego gruntu;
- b) założenia, że niezależne i odpowiednio wykwalifikowane osoby trzecie ocenią i wykonają wszelkie niezbędne prace rekultywacyjne.

3. Wielkość gwarancji jest **okresowo dostosowywana** do zakresu niezbędnych prac rekultywacyjnych, które należy przeprowadzić **na terenie w miejscu prowadzenia działalności oraz terenie znajdującym się pod bezpośrednim wpływem obiektu** unieszkodliwiania odpadów.

4. W przypadku, gdy właściwy organ zatwierdzi zamknięcie zgodnie z art. 12 ust. 3, wystawi on operatorowi pisemne oświadczenie zwalniające go z obowiązku gwarancji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem obowiązków związanych z fazą po zamknięciu, o których mowa w art. 12 ust. 4.

Artykuł 15

Odpowiedzialność za środowisko

Do załącznika III dyrektywy 2004/35/WE dodaje się następujący punkt:

„13. Gospodarowanie odpadami wydobywczymi zgodnie z dyrektywą 2005/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego.(⁽¹⁾).

(⁽¹⁾) JO L ...”

Artykuł 16

Skutki transgraniczne

1. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie, na terytorium którego zlokalizowany jest obiekt unieszkodliwiania odpadów zdaje sobie sprawę, że działanie obiektu unieszkodliwiania odpadów kategorii A może wywierać istotne niekorzystne skutki dla środowiska innego Państwa Członkowskiego oraz powodować jakiegokolwiek zagrożenie dla zdrowia ludzkiego w innym Państwie Członkowskim lub w przypadku, gdy Państwo Członkowskie, które może w taki sposób zostać dotknięte tak zażąda, Państwo Członkowskie, na terytorium którego przedłożony został wniosek o zezwolenie na podstawie art. 7, przesyła informacje uzyskane na podstawie tego artykułu do tego innego Państwa Członkowskiego w tym samym czasie, kiedy udostępnia te informacje swoim obywatelom.

Informacje takie stanowią podstawę wszelkich konsultacji, koniecznych w ramach dwustronnych stosunków pomiędzy tymi dwoma Państwami Członkowskimi, opartych na zasadzie wzajemności i równości.

Wtorek 6 wrzesień 2005

2. W ramach stosunków dwustronnych, Państwa Członkowskie zapewniają, że w przypadkach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, wnioski są również udostępniane na odpowiedni okres zainteresowanej społeczności w Państwie Członkowskim, które może w taki sposób zostać dotknięte tak, aby miała ona prawo do przedstawienia swoich uwag na temat tych wniosków przed podjęciem decyzji przez właściwy organ.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że w razie wypadku, obejmującego obiekt unieszkodliwiania odpadów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, informacje dostarczone przez operatora właściwemu organowi na podstawie art. 6 ust. 4, są niezwłocznie przekazywane innemu Państwu Członkowskiemu w celu pomocy w zminimalizowaniu konsekwencji wypadku dla zdrowia ludzkiego oraz oceny i zminimalizowania rozmiaru rzeczywistych lub potencjalnych szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu.

Artykuł 17

Kontrole przeprowadzane przez właściwy organ

1. Przed rozpoczęciem operacji składowania, a następnie w regularnych odstępach czasu, które mają być określone przez Państwa Członkowskie, w tym w fazie po zamknięciu, właściwy organ przeprowadzi kontrolę każdego obiektu unieszkodliwiania odpadów objętego art. 7 tak, aby zapewnić że przestrzega on odpowiednich warunków zezwolenia. Pozytywne wyniki kontroli w żaden sposób nie ograniczają odpowiedzialności operatora wynikającej z warunków zezwolenia.

2. Państwa Członkowskie wymagają od operatora prowadzenia aktualnej dokumentacji dotyczącej wszelkich działań związanych z gospodarowaniem odpadami oraz udostępniania jej do kontroli właściwego organu, oraz zapewnienia, że w przypadku zmiany operatora w czasie zarządzania obiektem unieszkodliwiania odpadów odpowiednie i aktualne informacje i dokumenty odnoszące się do obiektu unieszkodliwiania odpadów są przekazywane we właściwy sposób.

Artykuł 18

Obowiązek składania sprawozdania

1. Co trzy lata Państwa Członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie jest sporządzane na podstawie kwestionariusza lub wzoru, które mają być przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2. Sprawozdanie jest przekazywane Komisji w ciągu dziewięciu miesięcy od końca trzyletniego terminu, którego dotyczy.

Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy w ciągu dziewięciu miesięcy od otrzymania sprawozdań od Państw Członkowskich.

2. Co roku Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wydarzeń zgłaszanych przez operatorów zgodnie z art. 11 ust. 3 i art. 12 ust. 6. Komisja udostępnia te informacje Państwom Członkowskim na wniosek. Bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego w zakresie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska, Państwa Członkowskie udostępniają z kolei, na wniosek, informacje członkom zainteresowanej społeczności.

Artykuł 19

Sankcje

Państwa Członkowskie ustalają zasady dotyczące sankcji za naruszenia przepisów prawa krajowego przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że są one wykonywane. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Wtorek 6 wrzesień 2005

Artykuł 20

Wykaz zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów

Państwa Członkowskie zapewniają, że wykaz zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów, włącznie z opuszczonymi obiektami unieszkodliwiania odpadów, zlokalizowanych na ich terytorium, które wywierają poważny negatywny wpływ na środowisko lub mogą stać się w średnio- lub krótkoterminowej perspektywie poważnym zagrożeniem dla zdrowia ludzkiego lub środowiska jest sporządzany i okresowo uaktualniany. Taki wykaz, który zostanie udostępniony społeczeństwu, zostanie sporządzony w terminie ... (*), z uwzględnieniem metodologii, o których mowa w art. 21, jeżeli są one dostępne.

Artykuł 21

Wymiana informacji

1. Komisja, wspierana przez Komitet, o którym mowa w art. 23, zapewnia, że między Państwami Członkowskimi istnieje odpowiednia wymiana informacji technicznych i naukowych, z uwzględnieniem rozwijających się metodologii odnoszących się do:

- a) wykonania art. 20;
- b) rekultywacji zamkniętych obiektów unieszkodliwiania odpadów określonych w art. 20 w celu spełnienia wymagań art. 4. Takie metodologie umożliwią ustanowienie najbardziej odpowiednich procedur oceny ryzyka oraz działań naprawczych z uwzględnieniem różnic charakterystyki geologicznej, hydrogeologicznej i klimatologicznej w Europie.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwy organ śledzi lub jest informowany o zmianach w zakresie najlepszych dostępnych technik.

3. Komisja organizuje wymianę informacji między Państwami Członkowskimi a zainteresowanymi organizacjami na temat najlepszych dostępnych technik, związanego z nimi monitorowania oraz zmian w przedmiotowym zakresie. Komisja publikuje wyniki wymiany informacji.

Artykuł 22

Środki służące wykonaniu i zmianom

1. Do ... (**), Komisja przyjmie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2, przepisy niezbędne do realizacji następujących zadań, z uwzględnieniem w pierwszej kolejności lit. e), f) i g):

- a) harmonizacji i regularnego przekazywania informacji, o których mowa w art. 7 ust. 5 i art. 12 ust. 6;
- b) wprowadzania w życie art. 13 ust. 6, włącznie z wymogami technicznymi odnoszącymi się do określenia cyjanku dysocjującego w słabym kwasie oraz metod jego pomiaru;
- c) przygotowania technicznych wskazówek w celu ustanowienia gwarancji finansowej zgodnie z wymaganiami art. 14 ust. 2;
- d) przygotowania technicznych wskazówek odnoszących się kontroli zgodnie z art. 17;
- e) zakończenia formułowania wymagań technicznych odnoszących do charakterystyki odpadów zawartej w załączniku II;
- f) interpretacji definicji zawartej w art. 3 pkt 3;
- g) zdefiniowania kryteriów klasyfikacji obiektów unieszkodliwiania odpadów zgodnie z załącznikiem III;
- h) ustalenia wszelkich zharmonizowanych norm odnoszących się do metod pobierania próbek i wykonywania analiz niezbędnych do technicznego wykonania niniejszej dyrektywy.

2. Wszelkie kolejne zmiany niezbędne w celu dostosowania załączników do rozwoju naukowo-technicznego są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2.

Zmiany te są dokonywane w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska.

(*) Cztery lata od daty określonej w art. 25 ust. 1

(**) Dwa lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek 6 wrzesień 2005

Artykuł 23

Komitet

1. Komisja jest wspomagana przez komitet ustanowiony na mocy art. 18 dyrektywy 75/442/EWG, zwany dalej „Komitetem”.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, ma zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 24

Przepisy przejściowe

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszelkie obiekty unieszkodliwiania odpadów, które otrzymały zezwolenie lub które działają w dniu ... (*) spełniają przepisy niniejszej dyrektywy do ... (**), z wyjątkiem określonych w art. 14 ust. 1, których przestrzeganie musi być zapewnione do ... (***) oraz określonych w art. 13 ust. 6, których przestrzeganie musi być zapewnione zgodnie z harmonogramem tam ustalonym.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do obiektów unieszkodliwiania odpadów zamkniętych na dzień ... (*).

3. **Bez uszczerbku dla ust. 1, Państwa Członkowskie zapewniają, że od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy lub, w przypadku nowych Państw Członkowskich, od daty przystąpienia do Unii i bez względu na jakiegokolwiek zamknięcie obiektu unieszkodliwiania odpadów wymienionego w ust. 1, operator:**

- a) **zapewnia, że wspomniany obiekt jest eksploatowany, a w przypadku jego zamknięcia zarządzany w sposób, który nie narusza postanowień niniejszej dyrektywy lub jakichkolwiek innych stosownych przepisów wspólnotowych, w tym dyrektywy 2000/60/WE;**
- b) **zapewnia, że wspomniany obiekt nie powoduje żadnego pogorszenia stanu wód powierzchniowych lub podziemnych który stanowiłoby naruszenie dyrektywy 2000/60/WE oraz zanieczyszczenia gleby poprzez odciek, zanieczyszczoną wodę lub inny wyciek lub odpady, obojętnie czy w postaci stałej, szlamu, czy też ciekłej;**
- c) **podejmuje wszystkie niezbędne kroki, aby usunąć skutki jakiegokolwiek wymienionego w lit. b naruszenia, w celu dostosowania się do stosownych przepisów wspólnotowych, w tym dyrektywy 2000/60/WE.**

4. **W przypadku gdy Rada działa w wyniku wniosku Komisji przedłożonego na podstawie art. 55 aktu o przystąpieniu z 2005 r. [lub protokołu o przystąpieniu, jeżeli Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2007 r], Rada skorzysta z uprawnień przewidzianych w tym przepisie w taki sposób, by nie naruszyć celów niniejszej dyrektywy.**

Artykuł 25

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do przestrzegania niniejszej dyrektywy przed ... (****). Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Gdy Państwa Członkowskie przyjmują te środki, powinny one zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub takie odniesienie powinno być zamieszczone w ich urzędowej publikacji. Metody sporządzania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

(*) Data określona w art. 25 ust. 1.

(**) Cztery lata po dacie określonej w art. 25 ust. 1.

(***) Sześć lat po dacie określonej w art. 25. ust. 1.

(****) **18 miesięcy** po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.

Wtorek 6 wrzesień 2005

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 27

Adresaci

Niniejsza dyrektywa adresowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

POLITYKA ZAPOBIEGANIA POWAŻNYM WYPADKOM I INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ BYĆ PRZEKAZANE ZAINTERESOWANEJ SPOŁECZNOŚCI

1. Polityka zapobiegania poważnym wypadkom

Polityka zapobiegania poważnym wypadkom realizowana przez operatora oraz system zarządzania bezpieczeństwem powinny być proporcjonalne do ryzyka wystąpienia poważnych wypadków, które stwarza obiekt unieszkodliwiania odpadów. W celu ich wykonania należy wziąć pod uwagę następujące elementy:

- 1) polityka zapobiegania poważnym wypadkom powinna obejmować ogólne cele oraz zasady działania operatora w odniesieniu do kontroli ryzyka wystąpienia poważnych wypadków;
- 2) system zarządzania bezpieczeństwem powinien obejmować część ogólnego systemu zarządzania, który zawiera strukturę organizacyjną, zakres odpowiedzialności, praktyki, procedury, procesy i zasoby konieczne do określenia i wprowadzenia w życie polityki zapobiegania poważnym wypadkom;
- 3) system zarządzania bezpieczeństwem uwzględnia następujące zagadnienia:
 - a) organizację i personel — rola i obowiązki personelu zaangażowanego w zarządzanie poważnym ryzykiem na wszystkich poziomach organizacji; określenie potrzeb szkoleniowych takiego personelu oraz zapewnienie takich szkoleń; oraz zaangażowanie pracowników, a w odpowiednich przypadkach podwykonawców;
 - b) określenie oraz ocena poważnego ryzyka — przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur systematycznego określenia poważnych ryzyk wynikających z prawidłowego i nieprawidłowego działania oraz ocena prawdopodobieństwa ich wystąpienia i dotkliwości;
 - c) kontrola działania — przyjęcie i wprowadzenie w życie procedur i instrukcji bezpiecznego funkcjonowania, z uwzględnieniem utrzymania zakładu, procesów w nim zachodzących, sprzętu oraz tymczasowych przerw w jego funkcjonowaniu;
 - d) zarządzanie zmianą — przyjęcie i wprowadzanie w życie procedur dotyczących planowanych modyfikacji lub tworzenie nowych obiektów unieszkodliwiania odpadów;